

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: a) M. G., nar. X
b) Z. G., nar. X
oba bytem X
oba zastoupeni advokátkou JUDr. Miroslavou Kamenickou
sídlem Kostelní 670, 687 08 Buchlovice

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2021, č. j. MPSV-2018/194519-233/2,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobci **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Podanou žalobou brojili žalobci proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo

zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru sociálních věcí, č. j. KUZL 54550/2018, sp. zn. KUSP 61770/2021 SOC, ze dne 2. 8. 2018.

2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byli žalobci vyřazeni z evidence osob, které mohou vykonávat pěstounskou péči z důvodu aktualizace psychologického vyšetření obou pěstounů, z níž vyplynulo, že by mohla existovat rizika ve vztahu k možné péči o přijímané děti, z důvodu zdravotního stavu žalobkyně M. G. a z nedůvěry správního orgánu v pěstouny.

II. Obsah žaloby

3. V žalobě odkázali na důvody, které uvedli ve svém odvolání. Zdůraznili, že nesouhlasí s výsledky psychotestů, neboť psychotesty, které zajišťoval správní orgán prvního stupně při zařazení do evidence, byly pro ně pozitivní, ale druhé psychotesty, podle jejich názoru udělané na míru proti nim, vyšly negativní. V té souvislosti odkázali na psychotesty provedené Mgr. M. H., které dopadly v jejich prospěch a psychotesty vypracované správními orgány označili i s ohledem na jejich zpracovatele za zmatečné. Podle jejich názoru měl odvolací orgán vypracovat nové psychologické posouzení. Nesouhlasili ani s odůvodněním ve vztahu ke zdravotnímu stavu žalobkyně, neboť dle jejich zdravotních zpráv není žalobkyně po stránce zdravotní omezená v tom, aby mohla práci pěstouna vykonávat. Následně napadli i hodnocení jejich způsobilosti vykonávat práci pěstouna, a to s odkazem na hodnocení jejich předchozí péče o celkem pět dětí.
4. Žalovaný podle jejich názoru nedostal řádně své přezkumné povinnosti a nevypořádal se řádně se všemi odvolacími námitkami, pouze opakoval závěry krajského úřadu a nebyly zajištěny žalovaným slibované nové a objektivní psychotesty žalobců. Odkázali i na vývoj své sociální situace v důsledku délky řízení před správními orgány.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobců

5. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal s ohledem na shodu žalobních a odvolacích námitek na žalobou napadené rozhodnutí. K psychologickému posouzení žalobců odkázal na aktualizaci jejich psychologického posouzení ze dne 5. 2. 2018 a na to, že posudek Mgr. H. žalobci nedoložili. Posouzení žalobců může provést pouze psycholog krajského úřadu a posouzení žalobců proběhlo za použití standardních testovacích metod. Ohledně zdravotního stavu uvedl, že názor lékaře žalobkyně na splnění podmínek pro její zařazení do evidence pěstounů není způsobilý zpochybnit závěr lékaře krajského úřadu, specializovaného na poskytování náhradní rodinné péče, nad to byly závěry MUDr. Š. a jiných lékařů zohledněny v maximálním možném rozsahu. Pokud jde o schopnosti žalobců pečovat o svěřené dítě odkázal žalovaný na monitorovací zprávu ze dne 17. 9. 2012 a zprávy Městského úřadu Uherské Hradiště ze dne 22. 1. 2018 a města Kroměříž ze dne 25. 9. 2017. Čestná prohlášení doložená žalobci nemohly zpochybnit diagnostická zjištění ani faktická jednání žalobců v souvislosti s péčí o svěřené dítě. K listinám předloženým žalobci v průběhu správního řízení, které měly zpochybnit nevhodnost jednání žalobců nebo jejich prostředí, odkázal žalovaný na žalobou napadené rozhodnutí.
6. V podané replice žalobci nesouhlasili s vyjádřením žalovaného, které podle nich jen opakuje vyjádření krajského úřadu a znovu zopakovali, že žalovaný přislíbil opětovné psychologické posouzení v rámci odvolacího řízení. Psychologické vyšetření pracovníci krajského úřadu je podle nich zcela neobjektivní. Stejně tak zpochybnili i vyjádření ohledně zdravotního stavu

žalobkyně a ohledně péče žalobců o nezl. L.

IV. Posouzení věci

7. Krajský soud na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). soud ve věci rozhodl bez jednání za podmínek § 51 s. ř. s.

Psychologické posouzení

8. V případě psychologického posouzení žalobců soud zdůrazňuje, že stejně jako ostatní šetření (zdravotní nebo sociální) je psychologické posouzení pouze jedním z podkladů pro rozhodnutí správního orgánu. Samotný psycholog nerozhoduje o zařazení, resp. vyřazení žadatelů do, resp. z evidence. Je tedy na správním orgánu, a to jak prvostupňovém, tak odvolacím, které podklady učiní součástí správního spisu jako důkazy a ze kterých bude následně vycházet. Správní orgány v té souvislosti nesou riziko dostatečnosti zjištění skutkového stavu.
9. Podle § 27a odst. 4 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, pro účely pěstounské péče na přechodnou dobu se odborné posouzení žadatele provede na základě žádosti podané podle odstavce 3 téhož ustanovení a pro odborné posouzení žadatele platí § 27 obdobně.
10. Podle § 27 odst. 2 písm. b) zákona č. 359/1999 Sb. se pro účely zprostředkování pěstounské péče u žadatelů posuzuje charakteristika osobnosti, psychický stav, zdravotní stav, jenž zahrnuje posouzení, zda zdravotní stav žadatele z hlediska duševního, tělesného a smyslového nebrání dlouhodobé péči o dítě, předpoklad vychovávat dítě, motivace, která vedla k žádosti o osvojení dítěte nebo k jeho svěření do pěstounské péče, stabilita manželského vztahu a prostředí v rodině, sociální prostředí, zvláště bydlení a domácnost, etnické, náboženské a kulturní prostředí žadatele, popřípadě další skutečnosti rozhodné pro osvojení dítěte nebo jeho svěření do pěstounské péče.
11. Podle § 27 odst. 4 zákona č. 359/1999 Sb. provádí odborné posuzování krajský úřad, jde-li o děti nebo žadatele, které zařazuje do evidence dětí nebo žadatelů krajský úřad, a to před zařazením do takové evidence, nebo kteří jsou v evidenci dětí nebo v evidenci žadatelů vedené krajským úřadem.
12. Podle § 27 odst. 8 zákona č. 359/1999 Sb. je ministerstvo oprávněno provést nové odborné posouzení žadatele pro účely odvolacího řízení.
13. Z uvedeného je zřejmé, že psychologické posouzení žadatelů o náhradní rodinnou péči (vč. pěstounské péče na přechodnou dobu) mají na starosti *vylučně* orgány sociálně-právní ochrany dětí. Bylo proto naprosto v souladu se zákonem, pokud psychologické posouzení pro účely opětovného posouzení žadatelů provedla psycholožka správního orgánu prvního stupně.
14. Žalobci brojili jak proti obsahu posouzení, tak proti kompetenci samotné psycholožky. Zároveň namítali rozpor v původním a následném testování a rozpor ve výsledcích posouzení krajského úřadu a Mgr. M. H. V neposlední řadě tvrdili, že jim bylo přislíbeno

opakované posouzení žalovaným. Soud uvedené námitky neshledává jako důvodné.

15. Předně se soud zabýval otázkou nutnosti opakování posouzení žalobců v rámci odvolacího řízení. Skutečnost, že by žalobcům bylo závazně přislíbeno opakované psychologické posouzení, ze správního spisu nevyplývá. Povinnost provést nové psychologické (a ani jiné odborné) posouzení v rámci odvolacího řízení obecně nevyplývá ani ze zákona č. 359/1999 Sb. ani ze zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Otázkou v konkrétní věci bylo, zda podklady shromážděné ve správním řízení před krajským úřadem a posléze před žalovaným poskytovaly dostatečný základ pro skutkové a právní závěry správních orgánů.
16. Žalovaný, podle soudu dostatečně jasně a srozumitelně, vysvětlil, proč nebylo nutné zpracovávat další odborné posouzení v rámci odvolacího řízení. Důvodem podle něj je obsahová shoda prvotního posouzení při zařazení žalobců do evidence pěstounů na přechodnou dobu a v napadeném řízení zpracovaného, aktuálního posouzení žadatelů. Soud se proto na tomto místě zabýval tím, zda oba posudky popisují žalobce a žalobkyni skutečně natolik shodně, aby správní orgány mohly přijmout závěr o rozvoji negativních rysů žalobců, který byl nakonec vyhodnocen jako jeden z důvodů vyřazení z evidence.
17. V případě žalobce aktualizace psychologického posouzení jako významná zjištění obsahovala závěr o zvýšených somatických stescích, odmítání změny málo účinných mechanismů zvládání úzkosti, depresivní symptomaci, nadměrném zabývání se sám sebou, sklonu k obavám. Dále je uvedena sociální vyhýbavost, nadměrné potlačování projevů hostility, dráždivost, netrpělivost, problémy v afektivní oblasti chování a prožívání a problémy s projevováním emocí (nekontrolovaný projev), nekonvenčnost, individualismus, přizpůsobování pravidel jemu samotnému, snížená schopnost respektovat autoritu.
18. V prvotním psychologickém posouzení (závěrečná zpráva ze dne 24. 6. 2013) bylo k osobnosti žalobce mj. uvedeno, že je tenzní, neklidný, excitovaný, na stres reaguje neklidem a hypoaktivitou, únikem do fantazie a denního snění, umí prožívat silné emoce, hůře se vyrovnává se svými problémy. Vyššího skóre dosáhl v oblasti vnějších agresivních tendencí, je dráždivý, popudlivý, vznětlivý, znepokojený, tvrdohlavý, citlivý na kritiku. Nevěří lidem. Sděloval antisociální postoje a názory, málo respektoval zákony a autoritu. Používá agresivitu jak prostředek k dosažení cíle, projevil menší vhléd do svého chování, chce uspět za každou cenu. Nadměrně se zabýval sám sebou, objevily se občas mnohočetné somatické stesky, které mohly naznačovat potlačení a konverzi afektů.
19. V případě žalobkyně aktualizace psychologického posouzení jako významná zjištění obsahovala závěr o její silné introvertnosti. Žalobkyně je podle posouzení velmi ostýchavá, prožívá stres v sociálních situacích, preferuje v nich vyhýbavé chování, je velmi submisivní, neasertivní, zvýšeně úzkostná (což může zvyšovat emocionální nepohodu), spíše negativně laděná s malým množstvím zvládacích strategií pro stres a frustraci. Byla u ní detekována únava, vyčerpání, s obavami, starostmi, tenzní, se sníženým pracovním výkonem a všeobecné obavy až fobie.
20. V prvotním psychologickém posouzení (závěrečná zpráva ze dne 24. 6. 2013) bylo k osobnosti žalobkyně mj. uvedeno, že je sociálně introvertní, nejistá až sociálně neobratná, úzkostná v komunikaci s druhými, plachá ve společnosti. Dále je dle této zprávy žalobkyně ochotná, submisivní, nadměrně akceptující autoritu. Dalším závěrem bylo, že je žalobkyně špatně psychicky přizpůsobená a má omezené zdroje k zacházení se svými problémy, pesimistická, s obavami, pocity viny, nedůvěřuje lidem, nesdílná, sdělovala generalizované

obavy a bojácnost a velké množství specifických strachů. Stejně jako žalobce projevovala mnohočetné somatické stesky, které mohly naznačovat potlačení a konverzi afektů.

21. Prvotní psychologické posouzení vypracovala v roce 2013 Mgr. et Mgr. Z. N., aktualizaci posouzení v roce 2018 PhDr. J. D.
22. Z uvedeného je podle názoru soudu zřejmé, že psycholožky v obou posouzení identifikovaly obdobné vlastnosti žalobců jen s tím rozdílem, že v rámci prvotního posouzení zjevně nedosahovaly detekované vlastnosti žalobců takového stupně, aby odborný pracovník krajského úřadu dospěl k závěru o nevhodnosti žalobců k zařazení do evidence pěstounů na přechodnou dobu. Zároveň je z obou posouzení patrné, že vlastnosti, které v aktualizovaném posouzení vedly z závěru o nedoporučení žalobců jako pěstounů na přechodnou dobu prošly určitým vývojem k horšímu, čemuž odpovídají ale i další podklady založené ve správním spise, jako sociální šetření a zpráva z prvotního kontaktu psycholožky se žalobci.
23. Soud nedisponuje odbornými znalostmi k tomu, aby sám přehodnocoval vyjádření psychologů, nicméně z obsahu správního spisu neplyne nic, co by mělo vyvolat důvodné pochybnosti žalovaného o správnosti posouzení PhDr. D. Ze zpráv obou psycholožek vyplývá, že byly použité odlišné metody (PhDr. D. – MMPI II dotazník, ROR – projektivní metoda, Parental bonding, osobní dotazník, rozhovor a pozorování; Mgr. et Mgr. N. – MMPI II dotazník, FDT – projektivní test, test stromu – projektivní test, test ruky – projektivní test, osobnostní dotazník, rozhovor a pozorování), přesto obě psycholožky došly k velmi podobným závěrům.
24. Ze správního spisu soudu nijak neplyne, že by PhDr. D. byla vůči žalobcům osobně zaujatá, a rozhodně z něho neplyne opora pro závěr, že původní testování bylo pro žalobce vyložené pozitivní, zatímco druhé, podle jejich názoru udělané na míru proti nim, dopadlo jako negativní. Jak soud již uvedl, výsledky obojího testování detekovaly obdobná slabá místa žalobců, přičemž soud nepovažuje za zcela absurdní, či lichou možnost, že zhoršení výsledků posouzení dopadá na vrub jednak běhu času a dále vystavování se rizikům spojeným s realizací pěstounské péče na přechodnou dobu.
25. Skutečnost, že žalobci s výsledky psychotestů nesouhlasí, je logická, nicméně v tomto směru nijak podstatná.
26. Pokud jde o další námitky proti osobě PhDr. D., tj. že se jedná o mladou psycholožku, krátce po ukončení školy bez dlouholetých zkušeností a praxe a že sama vykazovala při jednání zmatečné úvahy, ani v tomto soud neshledal důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Jak je uvedeno výše, výsledky obou posouzení jsou v mnoha ohledech podobné a nelze z nich nijak usuzovat na nekompetenci PhDr. D. Případná zmatečnost PhDr. D. při jednání se žalobci je skutečnost, kterou nemůže soud posuzovat, neboť se jedná o subjektivní vnímání konkrétní situace ze strany žalobců.
27. Stejně tak i související tvrzení, že žalobcům sdělila psycholožka, že jsou simplexní osobnosti, nepovažuje soud za ve věci relevantní. Předně soud zdůrazňuje, že závěr o simplexní osobnosti žalobců neobsahuje jejich samotné posouzení. „Pouze“ v záznamu z osobní konzultace ze dne 5. 1. 2018 PhDr. D. uvedla: *„Manželé G. se odborným odhadem jeví spíše jako simplexnější osobnosti. Pokud má zejména žadatel určitý postoj, odmítá z něho odejít a připustit i jiné možnosti. Žadatel se jeví jako bez náhledu a větší sebereflexe.“* Bez ohledu na absenci dalších posouzení soud konstatuje, že žalobci nebyli označeni za simplexní

osobnosti, ale psychologka správního orgánu prvního stupně projevila toliko odhad na základě reakcí žalobců, zejména žalobce samotného. V tomto směru nepovažuje soud toto hodnocení za jakkoliv významné pro samotné hodnocení žalobců v rámci vlastního posouzení.

28. Vše výše uvedené, vč. požadavku na zpracování nového posouzení v rámci odvolacího řízení souvisí s tvrzeným posouzením Mgr. M. H. Z obsahu správního spisu vyplývá, že jak argumentace obsažená v odvolání, tak (v podstatě toliko odkazující) argumentace v rámci žaloby, se v části psychologického posouzení opírá o zmiňovaný posudek Mgr. H. Soud nepovažuje za nutné se vyrovnávat ani se závěry citovaného posudku, ani s přípustností posouzení žalobců pro účely náhradní rodinné péče jiným psychologem než psychologem krajského úřadu, neboť tento posudek nebyl nikdy žalobci předložen, a to ani v řízení před žalovaným, ani v řízení před soudem. Jelikož tento posudek žalobci nepředložili, neměl žalovaný povinnost se s ním žádným způsobem vyrovnávat a už vůbec nemohla jeho toliko tvrzena existence založit povinnost vypracovat nové hodnocení.

Zdravotní posouzení

29. Pro posouzení zdravotního stavu žalobců platí stejná právní úprava jako v případě posouzení psychologického. Tedy podle § 27a odst. 4 zákona č. 359/1999 Sb. pro účely pěstounské péče na přechodnou dobu se odborné posouzení žadatele provede na základě žádosti podané podle odstavce 3 téhož ustanovení a pro odborné posouzení žadatele platí § 27 obdobně (jejich textace viz výše).
30. V případě posouzení zdravotního stavu žalobců došlo k jeho posouzení posudkovým lékařem, který (na rozdíl od neurologa) je oprávněn a povinen hodnotit vliv onemocnění žalobkyně na výkon pěstounské péče na přechodnou dobu, a to s vědomím jejích specifík. Posudkový lékař hodnotil ve svém posouzení jak zprávu praktického lékaře, tak i zprávy neurologa a skutečnost, že žalobkyně byla pro svůj zdravotní stav uznána invalidní v I. stupni invalidity. Závěr zdravotního posouzení je v tomto směru jednoznačný. Ve svém posouzení ze dne 17. 7. 2018 MUDr. V. nevyloučil žalobce jako možné pěstouny, pouze uvedl, že výchovné a pečovatelské aktivity jsou ohroženy, protože žadatelka je limitována svými zdravotními problémy, takže trvá riziko výkonu pěstounské péče na přechodnou dobu z důvodu šetření horních končetin. Zároveň z obsahu správního spisu plyne, že posudkový lékař zdravotní stav žalobkyně posuzoval dvakrát a závěry uvedl ve zprávách ze dne 24. 11. 2017 a ze dne 17. 7. 2018 s tím, že v mezidobí nedošlo k posudkově významným změnám.
31. Z posudku o invaliditě ze dne 21. 4. 2017 vyplývá pokles pracovní schopnosti žalobkyně o 40 % z důvodu středně těžkého funkčního postižení po operaci páteře. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně byla stanovena na horní hranici rozmezí invalidity I. stupně a byla označena za neměnnou.
32. Soud dospěl k závěru, že posouzení MUDr. Š. není pro věc relevantní. Podstatné je posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem a konečné vyhodnocení zjištěného skutkového stavu správním orgánem. Ze všech lékařských zpráv vyplývá, že u žalobkyně došlo k postižení zejména horních končetin. Posudek pro účely invalidity hodnotí toto postižení poklesem pracovní schopnosti o 40 %, posudkový lékař správního orgánu uvedl limitaci žalobkyně jejím onemocněním a zdůraznil existenci rizika pro výkon pěstounské péče na přechodnou dobu, MUDr. Š. naopak uvedl, že se nejedná „o onemocnění, které by

nějak limitovalo a znemožňovalo práci typu pěstounské péče tedy rodiče jednoho dítěte.“

33. Aniž by soud chtěl jakkoliv hodnotit odbornou kompetenci MUDr. Š., považuje za vhodné zdůraznit, že nelze zaměňovat rodičovské kompetence, resp. jejich zdravotní limitaci, s výkonem funkce pěstouna na přechodnou dobu, kterou soud považuje za poměrně náročnou jak z hlediska sociálního, tak z hlediska psychické odolnosti a schopnosti pracovat se specifickým typem dětí a neméně i z hlediska zdravotního. Prosté zaměňování, resp. ztotožňování role pěstouna na přechodnou dobu a rodiče je v tomto smyslu zcela zkratkovité a nevhodné.
34. Soud se v tomto směru ztotožňuje se závěry žalovaného tak, jak byly obsaženy v napadeném rozhodnutí.

Nepřezkoumatelnost

35. Soud neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné z důvodu nevypořádání všech odvolacích námitek. V případě samotného odvolání nejsou konkrétní důvody, pro které žalobci napadali prvostupňové rozhodnutí, jasně uvedeny. Text samotného odvolání v bodě I. obsahuje popis vývoje řízení před správním orgánem prvního stupně, v bodě II. vyjádření ochoty vykonávat práci pěstouna i s dětmi vyšší věkové kategorie a požadavek na vypracování nových psychotestů, v bodě III. sdělení, že žalobci připravili a vychovali do života doposud 5 dětí, v bodě IV. žalobci uvedli, že správní orgán prvního stupně vůči nim nepostupoval objektivně, již před shromážděním podkladů jim dával najevo, že jim nevyhoví, a uzavřeli, že jejich zdravotní i psychický stav práci pěstouna odpovídá a o svěřené děti se dobře starali. V bodě V. závěrem navrhli zrušení prvostupňového rozhodnutí a nové rozhodnutí, že mohou nadále vykonávat funkci pěstounů.
36. Z uvedeného lze dovodit, že žalobci namítali nedostatečnost podkladů ve správním spise a nesprávné hodnocení těch získaných, a to nesprávnost psychologického hodnocení, nesprávnost zdravotního posouzení a chybné hodnocení listinných důkazů vypovídajících o péči o nezletilé děti.
37. Námitkou stran psychologického posouzení, požadavku na jeho nové posouzení a námitkou ve vztahu ke zdravotnímu posouzení žalobců se zabýval žalovaný dostatečně. Zejména otázce psychologického posouzení žalobců věnoval většinu vlastních závěrů.
38. Namítaným doposud pozitivním výkonem pěstounské péče na přechodnou dobu, vztahy s náhradními, resp. biologickými rodiči vychovaných dětí a zkušenostmi pěstounů se žalovaný zabýval velmi okrajově, a to zejména ve vztahu k osobnostním, psychologickým kompetencím žalobců (např. na str. 14 napadeného rozhodnutí). Napadené rozhodnutí v tomto směru trpí jistými nedostatky a podle názoru soudu by v tomto směru mohlo být podstatněji doplněno. Přesto soud považuje zrušení žalobou napadeného rozhodnutí z uvedeného důvodu za zcela přepjatý formalismus.
39. Skutečnosti, které vyplynuly ze sociálních šetření, byly jistě jedním z podkladů pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Tytéž skutečnosti se nicméně odrazily zejména v psychologickém posouzení PhDr. D., které soud považuje za stěžejní. Tomu konečně odpovídá i předposlední odstavec na str. 12 prvostupňového rozhodnutí, ze kterého plyne negativní výsledek řízení právě ve spojení osobnostních profilů žalobců s detekovanou únavou žalobkyně a s obavou o důsledky zjištěného osobnostního profilu žalobce na jeho schopnost zaměřit se dostatečně na potřeby

dítěte a promýšlet je.

40. Dopad sociální situace žalobců, vč. jejich schopnosti pečovat o dítě, byl v napadeném rozhodnutí posouzen v souhrnu s hodnocením psychologického posouzení žalobců. I když by soud jistě považoval za vhodnější samostatné posouzení i této složky výchovných kompetencí žalobců, na konečné rozhodnutí ve věci samé by i byť pozitivní hodnocení nemělo vliv.
41. Soud se ztotožnil se žalovaným, že detekované problémy v oblasti psychologické u obou žalobců a v oblasti zdravotní u žalobkyně představují dostatečné důvody pro zamítnutí jejich odvolání. Za této situace nepovažuje soud za podstatné trvat na detailním vypořádání všech odvolacích námitek, neboť vypořádání námitek souvisejících s hodnocením péče žalobců o jim dříve svěřené děti samostatně nemůže mít vliv na výsledek řízení.
42. Z týchž důvodů se soud dále blíže nezabýval obsahem jednotlivých zpráv doprovázejících organizací a státních orgánů, ani obsahem čestných prohlášení, které žalobci doložili. Soud nijak nezpochybňuje, že žalobci pečovali o 5 dětí a problémy byly detekovány (s různou mírou hodnocení a vnímání) především až při péči o poslední ze svěřených dětí, tj. u nezl. L. Bez ohledu na hodnocení obsahu jednotlivých zpráv již existence jakýchkoliv, byť z pohledu žalobců nevýznamných, problémů či kontroverzí mohla svědčit o narůstající únavě, která se konečně projevila i tím, že žalobci sami po určitou dobu po ukončení péče o nezl. L. neměli zájem pečovat o další dítě. Tyto skutečnosti se zároveň i podle názoru soudu promítly do psychologického hodnocení žalobců, které soud neshledal nijak nestandardní.
43. Pouze na okraj soud konstatuje, že důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí nemůže být v žádném případě to, že žalobci byli na příjem pěstouna odkázáni jako na svůj hlavní příjem. V případě, že jim byla délkou řízení způsobena škoda, právní řád nabízí žalobcům ochranu proti nesprávnému úřednímu postupu, kterou, dle obsahu žaloby, využili.

V. Shrnutí a náklady řízení

44. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námítka uplatněné žalobci nejsou důvodné. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
45. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci v řízení úspěšní nebyli, proto jim právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. srpna 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu